

[Johs. Christiansen.]

at lægge mærke til, nemlig at idrætsforeningerne her påtager sig en ganske væsentlig del af opgaver, som andre måske ellers var nødt til at løse. Det er med andre ord en overordentlig vigtig del af ungdomsarbejdet, de danske idrætsforeninger her har påtaget sig. Jeg ved ikke, om man just har lov til at se det i relation til den ungdomskriminalitet, der tales om, men at det ikke er uden betydning i denne forbindelse, tror jeg fuldt og fast. Selvom man måske nok nu og da synes — det gør jeg personlig — at idrætsinteressen her og dér går over gevind, er det i alle tilfælde efter min betragtning langt bedre, at det er idrætten, der samler de unge, end at det er andre, mindre heldige formål.

Det synes mig vanskeligt ud fra de forhold, jeg her har påpeget, at nå til nogen anden følgeslutning end den, at idrætten taget under eet fortjener den støtte, den har fået, og lidt til. Jeg synes, at de årlige tipsindtægter er af en sådan størrelsesorden, at det måtte kunne lade sig gøre at finde frem til fordelingsregler, hvorved man i nogen måde opfyldte de ønsker, de relativt beskedne ønsker, synes jeg man har lov til at sige, som næres af idrætsorganisationerne. Disse beløb skal jeg ikke nævne, de er allerede nævnt af foregående ærede ordførere, men de viser altså, som jeg sagde til indledning, at stort set bliver der nu godt og vel en trediedel af årets tipsoverskud til de idrætsformål, som man ved lovens vedtagelse regnede med skulle have to trediedele.

Der er endnu et par bemærkninger, jeg gerne vil have lov til at gøre. Først angående fordelingen af tipsmidlerne indenfor idrætsorganisationerne. Jeg har allerede nævnt en række opgaver, som det er nødvendigt at løse, og som man dels har løst, dels er i gang med at løse og dels ønsker at løse, hvis der kan blive midler til det; men jeg har en forestilling om, at der er en række mindre og små klubber ude omkring, særlig i landdistrikterne, som mærker for lidt til de tipsmidler, der er stillet til rådighed, og jeg vil i hvert fald for mit vedkommende i det udvalg, som jeg forstår skal ned-sættes, have opmærksomheden henvendt ikke mindst på dette forhold, idet jeg

håber at kunne få fornøden tilslutning fra anden side.

Dernæst er der en anden ting, som er faldet mig ind, eller rettere sagt, som jeg har tænkt på i nogle år, og som jeg gerne vil komme ind på ved denne lejlighed. Det er, at jeg nu og da har fået et indtryk af — det skyldes måske, at jeg ikke har tilstrækkeligt kendskab til de interne forhold — at man kunne ønske lidt større solidaritetsfølelse mellem på den ene side de store klubber og på den anden side de små og mindre klubber, som jeg her har talt om. Det er også et spørgsmål, som jeg gerne vil have nærmere belyst i det kommende udvalg, og jeg håber at kunne få det.

Så er der spørgsmålet om, hvor pengene skal komme fra. Her må vi naturligvis i udvalget — det er ganske givet — se at få nøje rede på, hvorfra forslagsstilleren, det ærede medlem hr. Ninn-Hansen, egentlig har tænkt sig pengene skal komme. Jeg bemærkede mig med stor interesse de udtalelser, som den ærede forslagsstiller fremsatte før, men det stod mig alligevel ikke helt klart.

Jeg tror ligesom flere andre ærede ordførere, at når man gennemgår listen over de formål, som nu tilgodeses af tipsmidlerne, er de, der betegnes som „andre formål“, måske nok dem, der blomstrer stærkest, og dér er nok adskilligt at rette. Der er ikke tid til at komme ind på det her, og det ville heller ikke være rimeligt, men der er een ting, jeg gerne vil sige på forhånd — forord bryder jo ingen trætte — og det er, at jeg for mit vedkommende i hvert fald ikke vil være med til at tage en øre fra „Ungdommens uddannelsesfond“ eller i det hele taget fra midler, der går til ungdommens uddannelse. Ellers må vi som sagt se at finde frem til den mest rimelige måde at imødekomme dansk idræt på på de områder, hvor vi finder en sådan imødekommenhed begrundet.

Med disse ord vil jeg gerne anbefale, at vi i det kommende udvalg skænker det foreliggende lovforslag al den opmærksomhed, det fortjener, og udviser den venlighed og forståelse overfor idrættens rimelige krav, som det på nogen måde er muligt for den danske lovgivningsmagt i dette øjeblik at udvise.